

VZKŘÍŠENÍ

FARNÍ ZPRAVODAJ

Z obsahu

- Zprávy z farnosti
- Kronika
- Pozvánka na bazárek dětských knih
- Knižní okénko
- Pro děti
- Program bohoslužeb o Velikonocích 2019

Moji milí,

postní doba, která se před námi otevírá, je cesta naděje. Prožíváme čas přípravy na Velikonoce, máme své očekávání upřené k Ježíšovu zmrtvýchvstání. Můžeme si představit vzkříšeného, jak nás volá, abychom vyšli ze své temnoty. Tak jak kdysi volal Hospodin Izraelity z Egypta. Vydáváme se na cestu a upíráme k němu všechnu svou nadějí. Snažíme se ze svého života odstraňovat všechny „mrtvé skutky“ a udělat prostor pro živého Ježíše. Jsme jím vábeni a vedeni z otroctví ke svobodě. Tak jako Izraelité na cestě do zaslíbené země. S jeho pomocí dojdeme až k slavení Velikonoc, obnově svého křestního zasvěcení, abychom si vzápětí uvědomili, že se před námi otevírá další cesta. Pán Ježíš nám svým zmrtvýchvstáním otevřel nebe. To je ten konečný cíl. Doufáme, že ho dosáhneme.

Bůh nás na naší cestě nehoní, nenutí, nepostrkuje. On nás zve a vábí. Jako by neměl žádnou jinou možnost. Přesně to vystihl Charles Péguy v knize Tajemství Svatých Neviňátek:

Takové je mystérium svobody

člověka, praví Bůh.

A mé vlády nad ním a nad jeho svobodou.

Podpírám-li ho příliš, ohrožuji jeho svobodu.

Nepodpírám-li ho dosti, ohrožuji jeho spásu.

Dvě dobra v jistém smyslu skoro stejně vzácná.

Neboť ta spásu má nekonečnou cenu.

Ale copak je to za spásu, není-li svobodná?

(přeložil Ivan Slavík)

Naděje nám může v našem světě připadat jako slabá síla. Ale tak to s Božími věcmi je. „*Neboť bláznovství Boží je moudřejší než lidé a slabost Boží je silnější než lidé.*“ 1Kor 1,25. Doufáme v toho, který nás svou láskou až k smrti ujistil, jak to s námi myslí. „*A naděje neklame, neboť Boží láska je vylita do našich srdcí skrze Ducha svatého, který nám byl dán.*“ Řím 5,5.

Kéž nás sám Pán Ježíš přitahuje, láká a vábí, a tak posiluje naši naději – sílu, která není z tohoto světa.

Požehnanou postní dobu vám přeje a vyprošuje

Váš Otec Karel

■ ■ ■ ZPRÁVY

■ **Postní duchovní obnova**

V sobotu **30. března** dopoledne od 9 do 12 hodin, zakončená mší svatou. Hlídnání dětí bude zajištěno.

■ **Velký jarní farní úklid**

Před Květnou nedělí v pátek **12. dubna** od 14 hodin a v sobotu **13. dubna** od 8 do 11 hodin. Zváni jsou všichni, kdo chtějí přiložit ruku k dílu a přispět k čistotě a pořádku v našem kostele. Již předem děkujeme za pomoc.

■ **Noc kostelů v našem kostele**

V pátek **24. května** od 18 hodin. Uvítáme pomoc s programem i organizací. Zájemci, hlase se v sakristii nebo u Milana Čoka.

■ **Změna středeční otevírací doby farní knihovny**

Od začátku měsíce **května** bude farní knihovna otevřená jen **první středy v měsíci**. Půjčování knih první neděli v měsíci dole v kavárně a každou další neděli ve II. patře fary zůstává beze změny.

Letos 15. ledna oslavila naše milá pastorační asistentka Lída Buriánová šedesátku. Oč méně bylo veřejných oslav, o to větší má jistě poklad v nebi. Rád bych Lídě poděkoval za všechno, co v naší farnosti dělá. Kromě toho, co všichni tak samozřejmě registrujeme a přijímáme, jako výuka náboženství, mateřský klub, setkávání seniorů, včasné plánování a zároveň dotahování do konce různých aktivit, dnů dětí, masopustů, výletů a podobně, je třeba ocenit také její pokornou práci a modlitbu v pozadí. Díky, Lído, za Vaše nasazení a všechnu Vaši pomoc! Za sebe i za celou farnost Vám přeji a vyprošuji Boží požehnání a odměnu jeho království.

P. Karel

■ ■ POZVÁNÍ NA BAZÁREK DĚTSKÝCH KNIH

Bílý tesák Dvacet tisíc mil pod mořem

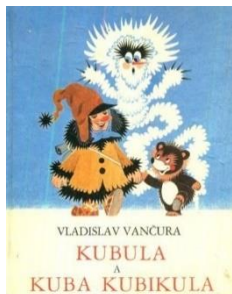
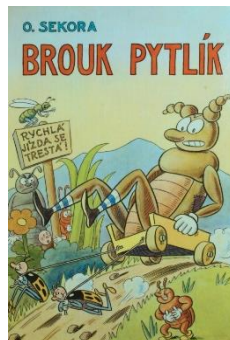
Dobrodružství Huckleberryho Finna **Vinnetou** Brouk Pytlík

Kubula a Kuba Kubikula Haló, Jácíčku

Neználek ve Slunečném městě

Milí čtenáři, především vy – rodičové a prarodičové... říkají vám názvy těchto knih něco? Věřím, že ano. Snad hádám dobře, že nejedna z těchto knih byla za vašeho dětství či dospívání uložena ve vaší knihovničce a že jste se k těmto dobrodružstvím autorů věhlasných jmen jako je Karel May, Jules Verne nebo Ondřej Sekora rádi vraceli ...a možná ještě vrátíte.

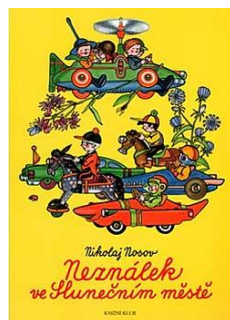
Nahlédneme-li do knihovniček dnešních dětí a mládeže, najdeme v nich již jiné knihy. Mají své kouzlo i moudrost, ale tak, jak se liší doba a možnosti, ve kterých každá generace vyrůstá, liší se i to, co děti každé generace čtou.

Čas ukázal, že do knih „našeho dětství“ se naše děti či vnoučata samy od sebe již málokdy začnou a v naší dětské farní knihovně už si tyto knihy nikdo nepůjčuje. Přesto by byla škoda děti o tyto příběhy připravit. To právě kouzlo můžou mít třeba tehdy, když jim z nich bude předčítat někdo, kdo je sám jako malý prožíval.

Jelikož by každá kniha měla dostat ještě šanci najít svého čtenáře, rozhodli jsme se vyřazené knihy z dětské farní knihovny nabídnout na malém jarním bazárku knih. Bazárek se bude konat během **nedělního dopoledne v kavárně dne 31. března po každé bohoslužbě**. Přijďte si během tohoto

dopoledne do kavárny prohlédnout, jaké poklady ukrývala dětská farní knihovna a zavzpomínat, jaké příběhy jste četli jako malí. Vyberte si knihu nebo knihy svého dětství, které doma otevřete se svými dětmi nebo vnoučaty. Knihy jsou stále opatřeny razítky knihovny (nebo knihoven), kterými prošly a hřbety jim zdobí nálepky s naším katalogizačním číslem, jejichž cvičné odstranění knihám spíše uškodilo – proto jsme se je rozhodli ponechat. Obsahem však zůstávají takové, jaké je znáte a my doufáme, že ještě udělají mnoho radosti. Příspěvek za knihy je dobrovolný a výtěžek bude věnován na Papežské misijní dílo dětí – Děti pomáhají dětem – a na naše adoptované děti. Těšíme se na Vás!

■ ■ PŘEDNÁŠKA O VÝCHOVĚ

Před Vánoci jsem u nás ve farnosti navštívila přednášku Stanislavy Hruškové na téma: **Jak mluvit s dětmi, aby nás poslouchaly i poslechy.** Je to otázka, na kterou by rád znal odpověď asi každý rodič či prarodič. Toto téma je ale pouze jedním ze střípků celého přístupu k výchově a k dětem, který Stanislava Hrušková přednáší v kurzu Devatero pro rodiče (dříve Efektivní výchova). Tedy je asi potřeba absolvovat kurz a slyšet všechna témata, která s tímto přístupem souvisí, abychom si to celé mohli zasadit do kontextu.

Proto možná někteří z nás mohli z přednášky odcházet s rozporuplnými pocity. Nejprve se každý z nás představil a řekl, s jakými problémy se doma potýká. „Potěšující“ bylo, že se problémy hodně opakovaly a každý z nás s nějakým přišel. Byla to pro mě velká podpora, že na to člověk není sám. Hodně zaznívalo, že děti nechťejí plnit své povinnosti anebo že rodiče nemají prostor věnovat se více dětem najednou, když každý v tu chvíli něco potřebuje. Já sama jsem si uvědomila, že měnit přístup v komunikaci se svými dětmi je velmi náročné, když jsem s tím začala až teď, kdy mám dvě děti, natož pro rodiče s více dětmi. Vyžaduje to hodně trpělivosti a času. Rodiče i děti si na to potřebují zvyknout. Nelze tedy očekávat, že to půjde hned.

Vzhledem k tomu, že přednáška trvala asi dvě hodiny, nezvládlo se v tak krátkém čase obsáhnout celý přístup. Nedal se plně vysvětlit komunikační styl, který s dětmi používat, aby nás poslouchaly a poslechy. Navíc to není pouze v komunikaci, ale o celkovém přístupu a změně smýšlení nás rodičů, prarodičů.

Pokusím se (ze svého pohledu maminky dvou malých dětí) shrnout a více vysvětlit témata, kterých se přednášející dotkla. Absolvovala jsem celý kurz, takže to, o čem Stanislava Hrušková mluvila, bylo pro mě už pouze připomenutí toho, co bych se svými dětmi chtěla dělat. Já se snažím přistoupit na jinou (efektivní) výchovu dětí už od minulého roku, počínaje „Výchova nevhodnou,“ přes tento kurz a stále mi to ještě nefunguje tak, jak bych chtěla. Ale chápu ten smysl, který v tom je. Ze své zkušenosti s dvouletou dcerou, kdy se jí po dvaceti měsících narodil bráška, a hodně s ní bojuji, vím, že se to vyplatí. Smysl je v tom, že děti potřebují naši stoprocentní pozornost, každý den, od obou rodičů. Pokud se jim dostává, stávají se k rodičům i sourozencům vstřícnější. To je jeden aspekt. A pravdou je, že když se snažím dceři opravdu věnovat a nedělat nic jiného, tak to občas funguje. Velmi rychle poznám, když jsem se jí za ten den vůbec nevěnovala. Prostě se začne chovat tak, co my označujeme jako zlobení. Je to ale jen vyžadování naší pozornosti.

Za další, když jí nechávám prostor, netlačím na ni, ale zároveň jí dám jasně mantinely, např. snídaně až po vyčištění zubů, ale je na ní, kdy do té koupelny přijde, tak si zuby vyčistíme bez boje. To je myslím hodně důležité, nevyvíjet tlak. Děti také potřebují do určité míry rozhodovat o svém životě. A i my sami neradi pracujeme, když na nás někdo tlačí.

Dalším aspektem je, aby rodič byl odpočatý, tzv. dobíjel baterky. To asi nemusím vysvětlovat. Ale kdo z nás pravidelně každý den odpočívá? Kdo z nás to zahrnuje do denního programu? To už bývá horší. Každý den se snažíme stihnout

co nejvíc, a pak už nemáme sílu na to být laskaví a vstřícní ke svým dětem, partnerovi/partnerce, natož abychom jim chtěli věnovat stoprocentní pozornost. Ale bez toho se neobejdeme. Navíc, děti se učí nápodobou, takže od nás okoukají jednu důležitou dovednost. Umění odpočívat.

S nápodobou také souvisí to, že jak my k dětem, tak oni k nám. Děti přesně kopírují náš komunikační styl a naše chování k nim. Uvědomila jsem si to tehdy, když dcera začala křičet, že něco nechce, říkat ne, vytrhávat mi věci z ruky. Jen sklízím, co jsem zasela. Všechno to jsou mé projevy k ní. Není to naštěstí tak zlé, jak to vypadá. Naučila se říkat: děkuji a promiň, foukat a hladit mi ruku, když se bouchnu. Takže věřím, že když budu měnit svůj přístup k ní, budu laskavá, vstřícná, ale pevná v některých věcech, ona to okouká a naučí se to.

A poslední bod v přednášce se už týkal komunikace s dětmi. My jsme zvyklí hodně mluvit a málo poslouchat nebo pozorovat. Děti to ale mají jinak. Hlavně ty menší. Některé teprve říkají pár slůvek a komunikují posunky. Dokážou se zabrat do

nějaké činnosti a pak nevnímají nic okolo. Proto věty typu: “Ty mě neslyšíš? Já jsem ti něco říkal/a“, nemají moc smysl, protože děti opravdu neslyší anebo slyšet nechtějí. Musíme tedy k dětem přijít a napojit se na ně. To znamená, položit jim ruku na rameno, kleknout si k nim a koukat z očí do očí, vzít je do náruče apod. Omezit slovo ne a nesmíš na minimum, spíše mluvit tak, aby věděly, co mohou. Je jasné, že pokud máme v ruce sourozence, kterého třeba kojíme a potřebujeme něco sdělit tomu druhému, tak často nezvládneme komunikovat tvář v tvář nebo si ho vzít do náruče. Ale je to hodně o tréninku, cviku a trpělivosti. Navíc často ty věci počkají, pokud se nejedná o nějaké velké nebezpečí. V tom případě asi můžeme přerušit činnost s jedním sourozencem a přiběhnout k druhému. Ale i v tu chvíli je asi potřeba zachovat chladnou hlavu.

Čte se to asi hezky, ale praxe je jiná, i v naší rodině. Jde o to vytrvat a dobýt se inspirací a energií. I když teoreticky víme, co dělat, je fajn si to občas ve skupině rodičů připomenout.

Monika S.

■ ■ KARNEVAL

Poslední sobotu před popeleční středou se v tělocvičně ZŠ Brigádníků uskutečnil již tradiční dětský karneval. Letošním tématem byla pohádka Bob a Bobek – králíci z klobouku. Na uvítanou jsme s dětmi viděli scénku s kouzelníkem Pokustónem, a pak už jsme se vrhli do plnění nejrůznějších úkolů. Přestože moje Červená karulka byla asi nejmladší účastnicí, nebránilo jí to hledat pro Boba a Bobka ztracenou mrkvičku mezi míčky, jet na koloběžce, lepit papírový klobouk... Na konci karnevalu byla nejen přehlídka masek, ale i krásný dort s namalovanými králíky. Nebudete tomu věřit, ale v tělocvičně byli i dva živí králíci.

Na závěr chci ocenit všechny krásné masky a poděkovat organizátorům, že jsme si mohli užít takové pěkné odpoledne.

M. R.

■ ■ ZIMNÍ POBYT V ROKYTNICI

Dne 16. 2. 2019 jsme společně s dětmi, rodinami a strašnickým společenstvem odjeli na hory do Rokytnice nad Jizerou. Děti byly rozděleny do týmů a večer se dozvěděly, že tentokrát budou putovat s významnými českými světci. Další den nás čekala mše svatá v kostele hned vedle fary. A pak hurá na svah. Starší děti jely nahoru na Studenov a mladší děti zůstaly na lehčí sjezdovce. Jeden den si starší děti půjčily snowboardy. Také menší děti si vyzkoušely Studenov. Myslím, že všichni můžeme být na naše děti pyšní, jelikož svoje lyžování a snowboardování za ten týden vylepšily. Každé odpoledne jsme pak hráli hru a dozvídali se nové věci. Během týdne nás přijel navštívit pater Balík a tak jsme společně oslavili ještě jednu mši svatou.

Všichni jsme si hory moc užili, a kromě naražených prstů se nikomu nic nestalo. Už se nemůžeme dočkat našeho dalšího putování.

Za vedoucí Hanka a Majda

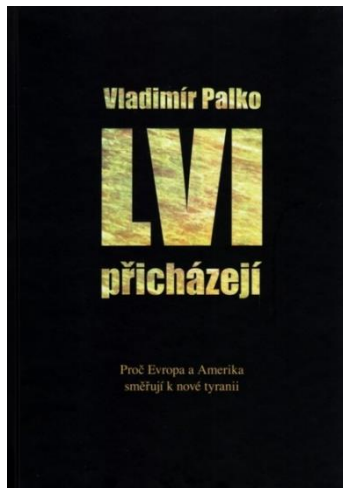
Vadimír Palko: Lvi přicházejí.

Kniha líčí současný politický vývoj v zemích Severní Ameriky a západní a střední Evropy takto: Vládou tu parlamentní demokracie, vzešlé z nepochybně svobodných voleb. Ale v posledním čtvrtstoletí – po pádu komunistických diktatur počátkem 90. let – se tu viditelně omezují některé občanské svobody, všeobecně uznávané a zakotvené v zákonech, především svoboda projevu a vyznání, a také jejich zdroje – svoboda svědomí a mínění. Tedy to, co potlačoval komunismus. Omezují se paradoxně hlavně v západních státech s dávnou demokratickou tradicí. Ovšem ne totálně, ale jenom u vybraných směrů a jejich stoupenců. Na Západě začíná pronásledování křesťanů.

Zatím není tak drastické, jak bývalo za bolševiků, ale nepříjemné: ztráta zaměstnání, pokuta případně vedoucí k bankrotu, neschválení do politického grémia, krátkodobé zadržení policií, v nemálo případech i odnětí svobody. K tomu vždycky společenská diskvalifikace a útoky médií. Kniha uvádí stovky jmenovitých příkladů.

Co se to stalo se svobodným světem? Kniha nabízí zhruba toto vysvětlení: Svobodu si čím dál víc nárokují jedinci i skupiny pro maximálně pohodlný a příjemný styl života. Slábneli ve společnosti víra v Boha a autorita církve, prostě padají-li morální zábrany, dochází k legalizaci zatím nezákonných činů: interrupce (tu ovšem první povolil Sovětský svaz a pak nacistické Německo), eutanazie nejdřív postižených a nevléčitelných (opět Hitlerovo prvenství) a později kohokoli na požádání, chirurgická změna pohlaví a umělé oplodnění. Volnost v partnerských vztazích vede k rozpadu tradiční rodiny a k nárůstu homosexuálních soužití. Z legislativy národních států se tyto vymoženosti dostaly do mezinárodního práva a také do politické ideologie: prezentují se jako nepochybná lidská práva, a kdo by proti nim něco namítal, kdo by třeba jenom upozornil na jejich škodlivé vedlejší účinky, bývá obviněn, že je proti lidským právům a omezuje svobodu druhých. Jan Pavel II. to nazýval „kultura smrti“ a autor poznamenává, že to vůbec není obrazný název.

Proč tomu opravdoví demokrati nezabránili? Dočteme se tu politologicko-kulturní zdůvodnění. Autor znázorňuje, jak probíhal komunistou Antoniem Gramscim projektovaný „dlouhý pochod institucemi“, který prosazoval liberální a levicové smýšlení, jak zklamali mnozí katolíci v politice, kteří pod heslem, že víra je soukromá záležitost, klidně podepisovali nebo iniciovali zákony odporující křesťanské morálce. John F. Kennedy v předvolební kampani sliboval, že nebude křesťanské zásady přenášet do politiky. Právě to je, kromě pravdivého pojmenování stavu současné západní společnosti, druhé hlavní téma Palkovy knihy: totiž varování před zradou formálně křesťanských politiků (a jejich stran), kteří jsou často nejen mdlí, nýbrž se mnohdy aktivně podílejí na pronásledování křesťanských hodnot a jejich nositelů. Komunisté v západních zemích si zjednávali stále větší vliv, a když padly východoevropské bolševické režimy, hledali si spojence mnohem víc mezi jejich exponenty

než mezi disidenty: také k tomu kniha přináší mnoho varujících dokladů. Autor to aforisticky shrnuje: jestliže nezvítězili Leninovi bratři, vítězí na Západě Leninovi bratřenci.

Podobnosti s komunismem, na který si dobře vzpomínáme, jsou zarážející. Leninovým bratrům tenkrát a bratrancům dnes nejde jen o občanskou loajalitu: chtějí adepty různých funkcí i pracovních pozic přimět, aby také výslovně odsouhlasili předepsanou ideologii. Zastánci protikladného životního stylu mají spoustu svých klinik, škol, penzionů a podniků, kde jim bez zábran vycházejí vstříc. Ale chtějí provokovat, donutit své protivníky (v tomto případě věřící), aby aspoň panáčkovali pro jejich zábavu a proti své vůli. A právní řád to umožňuje.

Knihy uvádí plno paradoxů. Veřejně hájit interrupce se smí, ale zveřejnit snímky potraceného plodu se nesmí. Vážně se uvažuje o legalizaci pedofilie, ale pedofilní kněží okamžitě vyvolají bouři hněvu. Katoličtí pro-life aktivisté mnohokrát nenajdou zastání u veřejnosti ani u soudů, ale několikanásobného vraha Johanna Unterwegera se zastala rakouská komunistka a spisovatelka, nositelka Nobelovy ceny za literaturu Elfriede Jelinek, protože ve vězení také literárně tvořil.

Knihy jsou nabitá fakty, ze kterých se skládá celkový obraz situace. Vyšla původně slovensky v roce 2012 a na internetu dostupný časopis Impulz (č. 4, 2012) jí věnoval blok komentářů, do kterého přispěli mj. Ján Čarnogurský, František Mikloško a Alexandr Tomský. České vydání v Kartuziánském nakladatelství Brno je doplněno o nové informace až do roku 2015. Autor, bratislavský rodák Vladimír Palko, vystudoval matematiku, po pádu komunismu působil jako náměstek ředitele Federální bezpečnostní informační služby, ministr vnitra a poslanec, nyní vysokoškolský pedagog v oboru informatiky.

Jaké lvy má autor na mysli? Doporučuji vám knihu si půjčit ve farní knihovně a přečíst si ji až do konce. Čtení to však je pochmurné. Trochu mi připomnělo Solženicinovo Souostroví Gulag. Bohužel to tentokrát není o sibiřských lágrech.

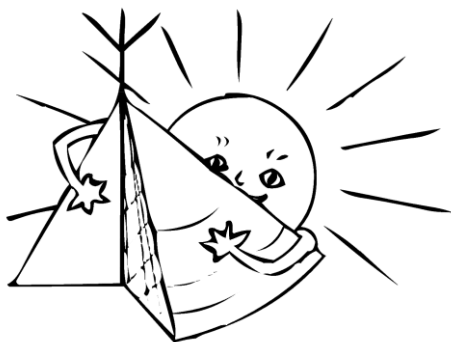
Váš Otec Karel

Z recenze Karla Komárka na webu Skleněný kostel, kráceno.

■ ■ ■ PRO DĚTI

Milé děti,

někteří dospělí si myslí, že vy žádné starosti nemáte, ale to se pěkně pletou, že. Starosti vás taky dokážou pěkně tížit. Se školou, s kamarády, doma o nemocného sourozence, když něco ztratíte, rozbijete nebo pěkně popletete... A jak se nám všem uleví, když nakonec všechno dobře dopadne, doma se všichni usmívají a je zase pohoda. Prostě a jednoduše – spadne nám kámen ze srdce. Díky Bohu!

Popeleční středou začala doba postní. Za čtyřicet dní o slavnosti Zmrtvýchvstání si pak budeme podle jedné kytarové písničky z Hosany připomínat: „To anděl kámen odvalil“ Anděl odvalil velký těžký kámen od vchodu do hrobu. Od pátečního večera tu tři dny ležel mrtvý Kristus. Smutek všechny tížil jako kámen. Kristus zemřel, byl pohřbený a ke hrobu byl přivalený velký těžký kámen.

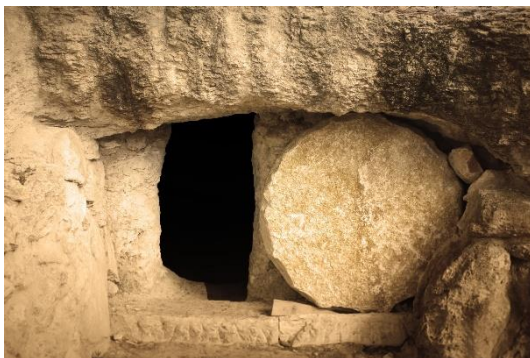
Je neděle, brzičko ráno, a kámen je ten tam! Hrob je prázdný. Kristus vstal z mrtvých! Odvalený kámen otevírá cestu novému životu s Pánem Ježíšem! Aleluja!

Kámen má mnoho vlastností. Je chladný, tvrdý, ostrý, nedá se s ním pohnout, může zle ublížit. Ale dokáže být i výborný pevný a spolehlivý stavební materiál. Staví se z něj domy, kostely, cesty nebo mosty. Některé druhy kamenů udrží dlouho teplo a krásně hřejí jako pec nebo kamínka. Opracované a obroušené se promění v krásné sochy, jiné ve vzácné drahokamy.

I Pán Ježíš se přirovnává ke kameni, kvádru náročnému, který pevně drží celou stavbu pohromadě, aby se nezhroutila. Symbolizuje to oltář našeho kostela. Ježíš se také přirovnává k cestě, po které za ním můžeme bezpečně kráčet. Vybízí nás, abychom svoje srdce, často tvrdé a hrubé, proměnili a opracovali v srdce laskavé, prohráté dobrem a láskou, na které je spolehnutí. Stihneme to do Vzkříšení?

Držím palce

Lída

■ ■ CO SE CHYSTÁ PRO DĚTI

■ Příprava na první svaté přijímání

Pro děti i jejich rodiče začne po Velikonocích, v pátek **26. dubna**, dále pak každý pátek, a to od 16 hodin na faře. V neděli 28. dubna při mši svaté v 10.30 budou děti slavnostně představeny farnosti s prosbou o modlitbu a přijmou požehnání. V neděli 2. června při mši svaté v 10.30 přistoupí děti k prvnímu svatému přijímání. Po dobu přípravy je hlídání mladších sourozenců zajištěno.

■ Misijní neděle

Vyzýváme všechny šikovné pekaře a pekařky, aby pomohli, tentokrát doma s rodiči nebo babičkami, upéci koláčky, které by v neděli, neděli Laetare, tj. **31. března**, po skončení mše svaté nabízeli u vchodu z kostela za dobrovolný příspěvek.

Na misijní neděli navíc uspořádáme v kavárně po každé mši svaté bazárek dětských knih, které nabízí naše farní knihovna, rovněž za dobrovolný příspěvek.

Výtěžek z koláčků a knížek věnujeme jako každoročně na Papežské misijní dílo dětí – Děti pomáhají dětem – a na naše adoptované děti. Těšíme se na všechny.

Na podzimním Misijním jarmarku jsme vytěžili 11 686 Kč, které byly odeslány na projekt Adopce na dálku, na podporu naší farnosti adoptovaných dvou dětí, ugandské holčičky Jane Nalweyisio a indického chlapce Fernanda Krisona. Za názvem akce „Děti pomáhají dětemL“ se skrývá aktivita našich dětí – pečení koláčků a jejich následný prodej. Stojí to čas a nějaké úsilí, ale přispějeme na dobrou věc – pomůžeme chudým dětem. Všem dárcům děkujeme.

■ **Křížová cesta s dětmi**

V úterý **2. dubna** od 17 hodin v kostele. Děti, připravte si doma nějaké zajímavé ztvárnění jednoho ze zastavení křížové cesty a přineste s sebou. Všechno jako každoročně vystavíme v kostele.

■ **Postní svátost smíření dětí**

V týdnu před Svatým týdnem, **v úterý 9. a ve středu 10. dubna** od 17 hodin, děti přednostně – vždy po náboženství nebo pak kdykoli podle rozpisu.

■ **Divadelní workshop**

Na Zelený čtvrtek **18. dubna** od 10 hodin ve farním sále. Tvořivá dílna pro všechny kluky a holky s loutkohercem Vladimírem Tausingerem.

■ **Křížová cesta na Petříně**

Na Velký pátek **19. dubna** dopoledne. S dětmi i našimi farníky se půjdeme pomodlit křížovou cestu na Petřín. Modlitbu povede pan Petr Šimůnek. Sraz v 10 hodin u kostela ve Strašnicích nebo v 11 hodin u prvního zastavení Křížové cesty na Petříně. Děti, vezměte si s sebou dřívka, která získáte za plnění postních úkolů v neděli v kostele při mši svaté. Návrat ke kostelu kolem 13. hodiny. Nezapomeňte na teplé oblečení, případně pláštěnku! Na Petříně to často hodně fouká!

■ **Květnový výlet**

Zveme děti na jednodenní výlet ve středu **8. května**. Podrobnosti včas zveřejníme. A na všechny se těšíme.

Anička a další vedoucí

■ **Pouť k Pražskému Jezulátku**

V pondělí **17. června** na poděkování za uplynulý školní rok. Od 16 hodin zde bude P. Karel sloužit děkovnou mši svatou. Sraz před farou v 15 hodin nebo v 15.50 před kostelem Panny Marie Vítězné v Karmelitské ulici. Po mši svaté dostanou děti, které chodí na náboženství, vysvědčení. Doprovod dětí od strašnické fary a zpět zajištěn.

■ **Letní farní tábor**

Zveme všechny děti školního věku na letní farní tábor do Hostinného v NETRADIČNÍM termínu **29. července – 9. srpna!** Těšíme se na všechny dobrodruhy.

Anička a všichni vedoucí

■ ■ ■ PROGRAM BOHOSLUŽEB O VELIKONOCÍCH 2019

Neděle	14. 4.	Květná neděle	7.00, 9.00, 10.30, 18.00
Čtvrtek	18. 4.	Zelený čtvrtek	18.00 mše svatá adorace v Getsemanské zahradě do 24.00
Pátek	19. 4.	Velký pátek	8.00 – 18.00 adorace v Getsemanské zahradě 15.00 modlitba křížové cesty v kostele 18.00 obřady Velkého pátku
Sobota	20. 4.	Bílá sobota	8.00 modlitba breviáře v kostele 8.30 Effata – pro katechumeny 9.00 – 17.00 adorace u Božího hrobu 17.00 nešpory v kostele 20.00 Velikonoční vigilie
Neděle	21. 4.	Slavnost Zmrtvýchvstání Páně	7.00, 9.00, 10.30, 18.00
Pondělí	22. 4.	Pondělí velikonoční	9.00, 18.00

Možnost svátosti smíření před Velikonocemi

Čtvrtek	11. 4.	10.00 – 12.00	14.00 – 18.00
Pátek	12. 4.	10.00 – 12.00	14.00 – 18.00
Sobota	13. 4.	10.00 – 12.00	14.00 – 18.00

Po domluvě je možný i jiný čas. Je velmi dobré využít možnosti svátosti smíření přede mší svatou během celé Postní doby. Mělo by být v zájmu každého, aby ve Svatém týdnu (po Květné neděli) byl už vyzpovídáný a připravený slavit Velikonoce s čistým srdcem.

Věnujte, prosím, pozornost rozpisu velikonočních bohoslužeb a také rozšířené možnosti přijmout svátost smíření před Velikonocemi. Samozřejmě se zpovídá i běžně půl hodiny před mší svatou, nebo i jindy podle dohody. Rádi také navštívíme vaše nemocné u vás doma. Stačí požádat a domluvit se na návštěvě.

Srdečně,

Váš Otec Karel

„Prostřednictvím Matky církve nám Bůh každý rok „dává připravovat se ve zbožnosti a horlivé lásce na slavnost velikonočních tajemství...“

Přejeme všem, aby tato každoroční snaha proměnila „poušť“ postní doby v „rozkvetlou zahradu“ velikonočních svátků naplněných milostí a radostí z Ježíšova vítězství!

Římskokatolická farnost
u kostela Neposkvrněného
Početí Panny Marie

*Držet pravý půst
Je to snad pravý půst
vzdát se slaniny, zvěřiny?
Je snad půst věcí úst?
Je snad půst dát si slib
z masa nepojíst,
o to víc na talíř si nabrat ryb?
Lačnět a v hadrech bloudit
na odív lidu, bez klidu
klopit zrak, vzdechy loudit?
Ne, půst je víc, je sklizeň!
Svaž snopy své a dej
jíst duši, má hlad, žízeň!
V ten čas se hněvu vzdej,
zášť, zlých řečí, všech křečí,
změň život, směr mu dej!
Jen silou ducha rostem.
Zmař hladem hřích, ne břich.
Pak prošels pravým postem!*

z anglické duchovní poezie

Robert Herrick
(1591–1674)

Vydává farnost u kostela Neposkvrněného početí Panny Marie

Praha – Strašnice

Ke Strašnické 1000/10, 100 00 Praha 10

tel.: 274 782 480

e-mail: k.koci@gmx.com

www.farnoststrasnice.cz

zpravodaj@farnoststrasnice.cz